

bolig og bil, erhverv og landbrug, og at det radikale skatteforslag også lægger op til, at man fjerner loftet på ejendomsværdibeskatning, også fjerner skattestoppet i forhold til amter og til kommuner.

Derfor vil jeg spørge fru Marianne Jelved, om det er helt forkert antaget, at man i hvert fald ad åre kan frygte, at hvis man fjerner det skatteloft, vil det i sidste ende betyde en samlet merbeskatning af den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne takke hr. Jens Rohde for spørgsmålet, for det var noget af det, jeg var nødt til at springe over i min tale.

Jeg vil gerne citere hr. Jens Rohde fra tidligere i dag, hvor hr. Jens Rohde svarer, at skattestoppet jo ikke forhindrer, at man kræver noget op ét sted og noget mere op et andet sted, hvis bare man bliver kompenseret for det.

Det er det med compensationen, der er interessant. Vi inddrømmer jo fuldstændig åbent, at vi tager særordninger, som vi kalder det, fordele for erhvervslivet. En tredjedel af vores finansiering er dér. Men vi kompenserer altså ikke erhvervslivet for det. Det er fuldstændig korrekt.

Men erhvervslivet har sagt til os og også til Venstre, at de prioriterer sænkningen af skat på arbejde så højt, at de gerne bidrager til en finansiering af det. Vi har ikke lagt os fast på, at det skal være nøjagtig de dele, vi har peget på. Vi har bare sagt, at dem er vi parate til at lægge ryg til – for nu at sige det på den måde. Vi kan også drøfte andre ting.

På nøjagtig samme måde kompenserer vi ikke for den besparelse i bureaukratiet, den går direkte til borgerne. Samlet set er det netto for borgerne.

Jeg kunne ikke nå at svare på mere.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nej, men jeg er sikker på, at fru Marianne Jelved gerne vil svare på de spørgsmål, jeg havde om ejendomsværdibeskatningen, skattestoppet, man kan kalde det skatteloftet, i forhold til amter og kommuner; i det hele taget princippet i, at vi har et loft, som jo – uanset hvad man måtte mene om skattestoppet – er et effektivt udgiftsstyringsmiddel.

Det er ikke for at være dybt polemisk, men i forlængelse af det, vil jeg gerne stille et spørgs-

mål, hvis fru Marianne Jelved kan nå at svare på det: Når man nu ser på parløbet tidligere mellem fru Jelved og hr. Nyrup Rasmussen – »Jelved freder Nyrup« stod der i Børsens Nyhedsmagasin for halvandet års tid siden – hvordan ser Det Radikale Venstre egentlig på det socialdemokratiske skatteudspil?

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre vil meget gerne være med til en udgiftsstyring. Vi vil gerne finde en anden måde end skattestoppet. Vi mener, at amter og kommuner skal holde skatterne i ro under ét. Jeg har her fra denne talerstol sagt, at vi støtter regeringen i det synspunkt.

Vi er imod det skattestop, der hører ind under finansloven, fordi det er en anden slags skattestop end det, at amts- og kommunalskat under ét holdes i ro.

»Jelved freder Nyrup« er en artikel, der er lavet i forbindelse med »Danmark 2010«, og det er dybt ironisk, at VK-regeringen nu har adopteret den sag. Det Radikale Venstre er ikke enig i en lang række af de ting, der indgår i Socialdemokratiets skatteforslag, ligesom Socialdemokratiet ikke er enig i en række af de dele, der indgår i Det Radikale Venstres skatteforslag. Men jeg er ikke i tvivl om, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre ville være i stand til at lave endnu en skattereform.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jens Rohde i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Man kan jo undre sig over, at der ikke er flere, der ønsker at tage en debat med fru Marianne Jelved oven på en god og nuanceret tale, som både peger den ene og den anden vej. Men lad nu det være.

Med hensyn til en anden måde at styre udgifterne på er mit store spørgsmål: Hvordan? Hvis fru Marianne Jelved skal være helt ærlig, så er det jo aldrig rigtig lykkedes helt. Heller ikke mens fru Marianne Jelved var økonomiminister. Da steg det offentlige forbrug jo også sådan cirka det dobbelte af, hvad det daværende Økonomiministerium forudsagde i sine prognoser – stort set år for år. Så hvordan kan vi finde en anden måde at styre de offentlige udgifter på?